

Analogový groovebox

KORG MONOTRIBE

V době masivního nástupu nejrůznějších více či méně vydařených hudebně produkčních aplikací pro chytré mobilní iOS a androidí telefony a tablety se firma Korg vydává **CESTOU ANALOGOVÉ RENESANCE!** Připravila totiž několik novinek, které tak trochu představují návrat do dnes již poměrně dávné minulosti, kdy počítače byly pro normálního smrtelníka ještě nedostižné, a o tisícovkách presetů v syntezátorech nebo o telefonech bez kabelu jsme si mohli nechat jen zdát.

Recenzi čistě analogového grooveboxu Korg Monotribe jsem si doslova „vymodlil“ a již od prvních informací výrobce o jeho uvedení na trh jsem netrpělivě očekával jeho přítomnost v české distribuci...

JELIKOŽ MÁ KORG MONOTRIBE ve svém malém těle zabudovaný reproduktor a celý je napájen šesti tužkovými bateriemi. Ize ho s klidným srdcem označit za velice kompaktní groovebox, který si s sebou bez problémů můžete vzít kamkoliv a tam realizovat svoji produkci. (Pro úplnost: Monotribe je samozřejmě možné napájet pomocí adaptéru, ten ovšem není součástí dodávky). V čem ale spočívá jeho největší kouzlo – je fakt, že se nejedná o žádný Rom Player s navzorkovanými „trendy“ zvuky, které naleznete v každém druhém zařízení či synťáku. Dokonce zde nejsou ani žádné presety s bilióny zvuků! U Korg Monotribe je možné uložit pouze jedno nastavení a světe div se, tato „retro“ potvůrka nemá dokonce ani MIDI.

Malé rozměry grooveboxu (207x145x70 mm), váha 735 g (bez baterií) a na první pohled jednoduché možnosti ovládání zakrývají obrovský potenciál této mašiny. Monotribe umí přehrát současně celkem čtyři zvuky – syntezátor a tři bicí party (bass drum, snare a hi-hat). Zvukové barvy bicích jsou pevně nastaveny bez možnosti (a *imho* i bez nutnosti) editace. Je ovšem pravdou, že na internetu není těžké objevit několik odkazů, na nichž vám nejrůznější „elektrochirurgové“ poradí, jak na to. Zkoušet to ovšem nebude a vystačíme si s arzenálem monofonního analogového syntezátoru, tj. s jedním oscilátorem, filtrem, jedním LFO, třemi přednastavenými presety pro obálku a generátorem bílého šumu.

Na palubě Monotribe se nachází čtyřstopý krokový sekvencer pro záznam vašich hudebních dat. Jeho koncepce vychází ze stáje rodiny starých dobrých Electribů. Při prvním pohledu na tuhle mašinku vás jistě zaujme její pásková (ribbon) miniaturní klaviatura. Jelikož Monotribe opravdu nemá MIDI rozhraní (ani USB), představuje tento pásek – tedy kromě osmi krokových tlačítek – jedinou možnost, jak na Monotribe hrát, nahrávat, případně do jisté míry editovat již nahraná data (Gate Time, Active Step). Nenaleznete zde skutečně žádné presety, ani volné pozice pro uložení vašich sekvencí, groovů nebo zvuků. Vše je opravdu retro a díky tomu má každý parametr svůj ovládací prvek na předním panelu nástroje (tedy to, co tak často postrádám u svých digitálů). Ten, kdo nikdy neokusil klasické analogové syntezátory, si asi těžko dokáže u těchto mašin představit práci se zvukem v reálném čase. Vše si zde musíte nakroutit sami, což podle mého názoru otevírá hudebníkovi při produkci nové možnosti.

Monotribe disponuje nejen audio výstupy (linkový Jack 6,3 mm a sluchátkový 3,5 mm), ale také vstupem, z čehož vyplývá, že je možné do něj přivést libovolný audio signál a ten dále upravovat. Tím se Monotribe stává rovněž výborným analogovým efektním procesorem. Ačkoliv zařízení skutečně postrádá MIDI rozhraní, z hlediska synchronizace s okolním světem (která je ostatně u grooveboxu nutností) Monotribe přesto nabízí řešení. Na zadním panelu se totiž nachází dvojice konektorů Sync (In a Out), díky kterým je možné Monotribe synchronizovat (pomocí synchronizačních impulsů; je možné měnit polaritu) buďto s dalším Korg Monotribe,

případně s jiným zařízením využívajícím stejně rozhraní, a nebo také s vaším DAW ve studiu (stačí si jen do stopy nahrát pár synchronimpulsů a můžete je posílat zpět). Mimochodem, na App Store naleznete také aplikaci, díky které můžete tempo Monotribu elegantně ovládat pomocí iPod Touch, iPad nebo iPhone. Stačí jen nainstalovat a propojit dodávaným kablíkem. Nutno podotknout, že tuto možnost dávne retro mašinky opravdu neměly.

Pojďme se tedy porozhlédnout po ovládacích prvcích Monotribu. Na horním panelu vlevo nahoře najdeme sekci napěťově řízeného oscilátoru VCO. Zde jako první naleznete poměrně velký otočný knob Octave, kterým v pěti krocích volíme rozsah oktávy pro sekci syntezátoru při hře na ribbon klaviaturu. Vedle je umístěn třípolohový přepínač Wave, kterým volíme jeden ze tří vlnových průběhů: pila, trojúhelník, čtverec. Podle mého názoru zní všechny průběhy výborně, mají takový těžký a plný charakter. (Znovu podotýkám, že vše, co zde popisují, se týká pouze syntezátoru, bicí zvuky není možné na panelu Monotribu editovat). Sklouzne-li náš zrak o trochu níž, uvidíme malý potenciometr Noise, kterým nastavujeme úroveň bílého šumu.

Server YouTube je plný videí, díky kterým si můžete udělat dobrou představu o tom, jaký cirkus dokáže Korg Monotribe. My doporučujeme například pěkné review kolegů z www.sonicstate.com:

<http://www.youtube.com/watch?v=yMX-T5Nx4is>

Dobrý příklad reálného ovládání tohoto grooveboxu:

<http://www.youtube.com/watch?v=LuqJfAWkN2c>

Analogové grooveboxy Korg Monotribe lze mezi sebou vzájemně synchronizovat. Příkladem budiž tento "souboj" dvanácti Monotribů:

<http://www.youtube.com/watch?v=WLIWE67qmbQ&feature=related>

■ **Distributor: Music Park**

Na Hraničkách 36, 682 01 Vyškov
Tel.: 571-333-993
velkoobchod@music-park.cz,
www.korg.cz

■ **Doporučená cena: 4 990,- Kč**

■ **www.korg.com**

■ **Autor recenze: Daniel Škrášek**

Sousedící třípolohový přepínač Range slouží k nastavení hratelného rozsahu páskové klaviatury od normální chromatické stupnice (Key), přes rozšířený rozsah (Narrow), až po režim Wide, který odpovídá šestinásobku chromatické stupnice a je skvěle využitelný pro různé efekty a šílená glissanda. Tento VCO je zajímavý i v tom smyslu, že je to snad první analogový oscilátor, který znám, a který nelze ladit. Monotribe je totiž vybaven automatickým doladěním oscilátoru, ze kterého se neodchýlíte, i když chcete. Je ovšem pravda, že řada uživatelů bude přemýšlet tím způsobem, že nemusi řešit, kde si nechat Monotribe seřadit a jaké náklady na to vynaložit.

Hned pod VCO sekcí objevíme dvě řady plastových tlačítek. Většina z nich (snad kromě dvou) je opatřena barevnými LED. V horní řadě jsou to čtyři tlačítka pro volbu jednotlivých partů, tedy Synth, BD (Bass Drum), SN (Snare) a HH (Hi-Hat). S tlačítkem HH sousedí ještě Active Step, po jehož přidržení a v kombinaci s osmi

krokovými tlačítky, které se nachází ještě více vpravo nad ribbon klaviaturou, můžeme libovolně zapínat či vypínat jednotlivé kroky nahrané sekvence (samozřejmě v reálném čase během hry při spuštění sekvenceru) a tím produkovat naprosto nové variace vašeho groove. Ve spodní řadě tlačítek nalezneme transportní tlačítko pro spuštění a zastavení sekvenceru a tlačítko Record pro spuštění nahrávání. Je tu také prvek pro aktivaci funkce Flux. Po jejím zapnutí jsou vaše data přehrávána mimo časovou mířku sekvenceru, čímž snadno dosáhnete naprosto šílených rytmických efektů a kulhajících paternů. Ty se po uvolnění tohoto tlačítka opět snadno dostanou do tempa vašeho groove. Posledním prvkem této řady je Gate Time. V kombinaci s dotykem či glissy na ribbon klaviatuře můžete tímto tlačítkem plynule a dynamicky měnit délky not nahrané sekvence.

Vedle ovladačů VCO na nás čeká VCF, neboli klasický analogový filtr (LPF 12 dB/oktáva), který nás spojuje se skvělým zvukem dnes již pradávného syntezátoru

Korg MS-20. VCF kontrolujeme u Monotribu potenciometry Cutoff a Peak. Nastavení filtru je přesné a příjemné. Filtr se chová pěkně čitelně a je fantasticky čvachtavý a živý. Třetím „VC“ je sekce zesilovače, tedy VCA, která obsahuje malý otočný potenciometr Level pro nastavení úrovně hlasitosti syntezátoru a třípolohový přepínač EG, díky kterému volíme jednu ze tří předpřipravených obálek: Decay, Gate, Attack. Zvláště první se mi líbila pro razantnější basové linky a sekvence.

Dále vpravo se nám nabízí ovládací prvky obvodu obálkového generátoru LFO, který využijeme k modulaci zvuku syntezátoru. Jsou to: Rate a Int., nebo-li rychlost a hloubka modulace, obojí v podobě velkých otočných potenciometrů. LFO má k dispozici hned tři třípolohové přepínače. Páčkou Target volíme „cli“ - tedy to, co má být modulováno (pouze VCF, VCF plus VCO, nebo jen VCO). Přepínačem Mode si můžeme dodatečně nastavit rychlost (Fast, Slow a 1Shot), přičemž u polohy Fast se dostáváme na úroveň FM modulace. Ovladačem Wave nastavujeme jeden ze tří tvarů vlnového průběhu obálky. Myslím, že v tomto případě se společností Korg povedlo jen s minimem ovládacích prvků vytvořit velice schopnou modulační sekci.

Na pravém okraji ovládacího panelu umístil výrobce ještě dvojici malých otočných potenciometrů Rhythm a Tempo. Prvním nastavujeme hlasitost bicích, druhým (podsvětleným a dokonce v tempu blikajícím) nastavujeme tempo sekvenceru. Je škoda, že zde chybí funkce Tap, nebo že z panelu Monotribu nelze zadávat přímo číselné hodnoty tempa v bpm. Nicméně, jak už jsem se zmínil, i pro toto nastavení existuje aplikace určená pro iDevices. Jediné, na co jsme při popisu čelního panelu zapomněli, to je opravdu nevelká černobílá ribbon klaviatura, která slouží jako jediný hrací prvek na jinak skvělý analogový syntezátor. Muzikanti s poněkud většími a hlavně silnějšími prsty budou mít asi ze začátku trochu problémy s hraním na takové „mrně“, ale myslím, že i u nich bude přizpůsobení se rozměrům pásky jen otázkou zvyku.

Nyní se ještě ve stručnosti podíváme na zadní panel Monotribu. Nalezneme zde síťový vypínač Power, konektor pro připojení externího napájecího

adaptéru (není součástí dodávky, k Monotribe dostanete šest tužkových baterií, které ovšem vydrží opravdu dlouho, výrobce uvádí cca 14 hodin provozu), dále pak sluchátkový a linkový výstup, konektor Audio In, díky kterému můžete zpracovávat Monotribem externí zvukové zdroje, a také dost důležitou dvojici mini konektorů určených pro synchronizaci s dalšími Monotriby, případně s jinými zařízeními.

Šasi Monotribe je podle slov výrobce vyrobeno z kovu v kombinaci s plastovými prvky. I na nás během testování působilo dojmem, že by skutečně mohlo ledacos vydržet. Abychom nezapomněli: na spodní straně zařízení nalezneme vestavěný reproduktor a šachtu pro šestici tužkových baterií.

Celkový dojem ze zpracování Monotribu je dle mého názoru skvělý. Otočné potenciometry vykazovaly při kroucení určitou tuhost, dobře padly do ruky. Přepínače jsou dostatečně robustní, takže nemáte pocit, že i u takhle malé mašinky jen tak něco polámete. Kromě toho, velikost celého Monotribe (a hlavně vzdálenost mezi jednotlivými ovládacími prvky) vám dovoluje (což mě napadlo až po několikadenní práci) ovládat několik parametrů současně jednou rukou (více prsty)! Chce to jen malinko cviku. Pokud jde o interní ozvučení, myslím že jeho výkon je dostačující a Monotribe má sám o sobě krásný retro sound. Přiznám se, že jsem ani neměl potřebu připojit k němu při jamování studiové monitory.

Jak jsem se zmínil v úvodu, Monotribe má tři přednastavené zvuky bicích: basový buben, snare a hi-hatku. Kopák je myslím pěkně cvakavý a výrazný a nechybí mu dostatečná energie v basech na to, aby prolezl v podstatě jakýmkoliv cirkusem. Přesto, že ani snare není špatný, můj osobní favorit je hi-hatka, která krásně „šplouchá“ v horních patrech zvukového spektra. Zvuky všech tří perkusí zní dobře sami o sobě, ale zároveň jsou vyladěny tak, aby perfektně ladily k sobě navzájem. Vzájemné poměry hlasitosti jejich zvuků jsou nastaveny fixně, což mi, alespoň při produkci přes interní reproduktor, nedělalo sebemenší problém. Po produkci přes výkonnější monitory se může basový buben zdát možná trochu špičatější, ale já bych spíše

řekl, že je ze tří bicích zvuků nejráznější. Co by se mi v budoucnu od firmy Korg líbilo, to je rozdělení syntezátorového partu a bicích. Myslím totiž, že oddělené výstupy by mohly hodnotu podobného zařízení ještě zvýšit. Korg Monotribe není žádné ořezávkato ani jako syntezátor. Řekl bych, že se jedná o pořádný kalibr za opravdu málo peněz. Jeho zvuk je skutečně ohromující a je až neuvěřitelné, co je z něj možné „vytřískat“. Myslím, že jsem si na něm vybudoval jistou závislost. Jak jinak si také vysvětlit, že jsem po celodenní studiové práci ve tři ráno Monotribe občas „na chvíli“ zapnul... a najednou začalo svítat a já měl ve svém Logicu hromadu groovů, arpeggií, zvukových efektů, glissů a dalších nejrůznějších motivů. Přiznám se, že takhle inspirativní nástroj jsem nečekal. Okouzluje je na Monotribe především jeho jednoduchost, přehlednost a možnost cokoliv okamžitě (na základě náhlé inspirace) měnit a zkroutit. Analogový sound podpořený skvělým filtrem asi nejlépe posoudíte sami, když zabrousíte na YouTube a porozhlédnete si po nějakém videu. Pokud jde o mě, já ho nevrátím.

